

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E - 35

Kancelária Súdnej rady
Slovenskej republiky
do rúk predsedu
Župné námestie 13
814 22 Bratislava

Kancelária Súdnej rady Slovenskej republiky Župné nám. č. 13, 814 22 Bratislava	
20 -06- 2012	
Číslo spisu:	Hodina: 9 ⁰⁰
Prílohy: 1	Vybavuje: <i>Pand</i>

Košice 14. júna 2012

Rvp 281/2011-17

Vážený pán predseda,

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. februára 2011 doručená sťažnosť JUDr. Viliama Dohňanského, [redacted] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Bohumilom Novákom, Horná 27, Banská Bystrica, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 30 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 141a ods. 3 ústavy uznesením vlády Slovenskej republiky č. 37 z 19. januára 2011, ktorým bol odvolaný z funkcie člena Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“).

Vzhľadom na to, že obsah sťažnosti presahuje rámec individuálnej sťažnosti v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy a v záujme objektívneho posúdenia jej opodstatnenosti ešte pred jej predbežným prerokovaním senátom ústavného súdu Vás podľa § 31 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov žiadam o vyjadrenie k tejto sťažnosti, ktorej kópiu Vám zasielam v prílohe. Vaše vyjadrenie prosím upriamiť na inštitút odvolávania členov súdnej rady. Odpoveď očakávam v lehote 20 dní od doručenia tejto žiadosti.

S pozdravom

1 príloha

za správnosť vyhotovenia

Marianna MOCHNÁČOVÁ, v.r.
sudkyňa spravodajkyňa

Mírini s Kup 282/2011
Rup 283/2011

JUDr. Bohumil NOVÁK
advokát
ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA
Horná 27
974 01 Banská Bystrica
IČ DRH: 3602055208, IČ ZÁ: 048/4153599

Rvp 281 1 2011

Lustrovanie
-7. FEB. 2011
III-55 104/2010

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach	
Došlo:	- 7 -02- 2011
Podacie číslo: 867/2011	Číslo spisu:
Prílohy: 3	Vyžaduje:

Ústavný súd Slovenskej republiky
Hlavná 110
042 65 Košice

Podané osobne *11*

S Ť A Ž N O S Ť

Návrh na začatie konania podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

- pre porušenie práva podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 141a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky
- prednostné prerokovanie veci

Sťažovateľ:

JUDr. Viliam Dohňanský, _____

Zastúpený : advokátom, JUDr. Bohumilom Novákom, advokátska kancelária, Banská Bystrica, ul. Horná 27, zapísaným v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory pod č. 0701

Orgán, proti ktorému sťažnosť smeruje:

Vláda Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava

Odôvodnenie:

I.

Vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda SR“) na svojom rokovaní 15. júla 2009 svojím uznesením č. 528 v bode A.1. vymenovala JUDr. Viliama Dohňanského za člena Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „Súdna rada SR“). V predkladacej správe vlády SR sa konštatuje, že navrhovaný kandidát svojimi odbornými znalosťami a profesionálnymi skúsenosťami spĺňa predpoklady na úspešné plnenie funkcie člena Súdnej rady SR.

Sťažovateľ sa po vymenovaní do tejto funkcie ujal výkonu tejto funkcie a vykonával ju nerušene plniac si všetky povinnosti z tejto funkcie vyplývajúcich.

Vláda SR sťažovateľa - člena Súdnej rady SR uznesením č. 37 z 19. januára 2011 JUDr. Viliama Dohňanského z funkcie člena Súdnej rady SR odvolala dňom 19. januára 2011. Uznesenie o odvolaní členov Súdnej rady SR sťažovateľovi doposiaľ nebolo doručené. Je však zverejnené na oficiálnej webovej stránke vlády SR.

Podľa judikatúry Ústavného súdu SR (III. ÚS 24/07, III. ÚS 165/07, III. ÚS 172/08, III. ÚS 107/10) ujatie sa výkonu verejnej funkcie, resp. odvolanie z výkonu verejnej funkcie nastáva dňom, v ktorom v zmysle príslušných právnych predpisov verejný funkcionár nadobudol, resp. stratil oprávnenia a povinnosti (právny status konštituovaný príslušnými uvedenými uzneseniami vlády SR) spojené s výkonom verejnej funkcie. Sťažovateľ z opatrnosti, aby nezmeškal zákonnú lehotu na podanie sťažnosti podľa § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, nevyčkáva na doručenie odvolávacieho uznesenia vlády SR jemu alebo Súdnej rade SR, sťažnosť podáva i bez tohto doručenia.

II.

Podľa čl. 141a ods. 1 písm.d) druhá veta Ústavy Slovenskej republiky ďalšími členmi Súdnej rady SR sú traja členovia, ktorých vymenúva a odvoláva vláda Slovenskej republiky.

Podľa čl. 141a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky funkčné obdobie členov Súdnej rady Slovenskej republiky je päť rokov. Tú istú osobu možno zvoliť alebo vymenovať za člena Súdnej rady Slovenskej republiky najviac v dvoch po sebe nasledujúcich obdobiach.

Podľa čl. 141a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky za člena Súdnej rady Slovenskej republiky podľa odseku 1 písm. b) až d) možno ustanoviť osobu, ktorá je bezúhonná a má vysokoškolské právnické vzdelanie a najmenej 15 rokov odbornej praxe.

Päťročné funkčné obdobie členov Súdnej rady SR je garanciou stability zloženia Súdnej rady SR a to bez ohľadu na volebné obdobia vlády SR a Národnej rady SR, ktoré sú kratšie a toto obdobie sa nemôže pri nezmenenej ústavnej úprave meniť len zmenou politického prostredia v moci zákonodarnej a výkonnej. Opak by viedol k neprístupnému politickému zasahovaniu do výkonu ústavnej funkcie vymedzenej ústavou stanovenou dĺžkou funkčného obdobia a to jednotlivých členov Súdnej rady SR, ale aj do činnosti Súdnej rady SR ako ústavnej inštitúcie. Politická strata dôvery aktuálnej vládnej a zákonodarnej moci k ustanoveným členom Súdnej rady SR predchádzajúcou politickou mocou preto nemôže byť dôvodom na odvolanie členov Súdnej rady SR, ak inak naďalej spĺňajú ústavou stanovené podmienky členstva v Súdnej rade SR.

Ústava Slovenskej republiky a ani iný zákon nedefinuje súdnu radu, aké má inštitucionálne postavenie v rámci ústavných orgánov. Toto definovanie však možno vyvodiť zo začlenenia ústavnej úpravy tejto inštitúcie a z obsahu jej kompetencií, ktoré jej priznáva ústava, prípadne zákon č. 185/2002 Z.z. o Súdnej rade. Tým, že ústavoprávna úprava Súdnej rady SR bola začlenená do VII. hlavy Ústavy Slovenskej republiky došlo k zvýrazneniu jej nezávislého postavenia od moci zákonodarnej a moci výkonnej a vyjadruje reálne naplnenie základnej ústavnej zásady nezávislosti a oddelenia výkonu súdnej moci od iných orgánov štátu. Z tohto zaradenia ústavnoprávnej úpravy a z obsahu jej ústavných a zákonných kompetencií je možno konštatovať, že Súdna rada SR je vrcholným ústavným orgánom súdnictva Slovenskej republiky a jedným z jej základných inštitucionálnych prvkov je nezávislosť.

Sťažovateľ v tejto súvislosti práve poukazuje na to, že bezdôvodným odvolaním člena Súdnej rady SR vládou SR a teda porušením jeho ústavného práva podľa čl. 30 ods. 4 ústavy o rovnakých podmienkach prístupu k voleným alebo iným funkciám, dochádza k prejavu svojvôle výkonnej moci, čo sa v konečnom dôsledku prejavuje reálne v možnosti zásahu do nezávislosti Súdnej rady SR a v konečnom dôsledku i možnosti zásahu do nezávislosti súdnictva. Takýto postup v podmienkach právneho štátu musí byť vylúčený.

Z článku 141a ods. 1 Ústavy SR nevyplýva právny princíp, podľa ktorého ten, kto do funkcie menoval alebo volil, má právo z funkcie odvolať z akýchkoľvek dôvodov. Ostatná novelizácia § 27 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade SR nie je právne relevantná pre odvolanie z funkcie pred uplynutím 5 ročného funkčného obdobia stanoveného ústavou, keďže zákon upravuje len procesný postup príslušného orgánu, pre prípad, že člen Súdnej rady SR by prestal spĺňať podmienky členstva v Súdnej rade SR. Správnosť uvedeného potvrdzuje aj politická prax po roku 2006, kedy nedošlo k takýmto zásahom do zloženia a činnosti Súdnej rady SR. Napokon sťažovateľ poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR č. III. ÚS 58/08 – 29 zo 14. októbra 2008 týkajúci sa nezákonného odvolania podpredsedu Najvyššieho súdu SR pred skončením jeho funkčného obdobia, ktorý je na daný prípad plne akceptovateľný.

Odvolanie členov Súdnej rady SR odôvodnila vláda SR (podľa odôvodnenia v návrhu ministerky spravodlivosti SR na odvolanie sťažovateľa ako aj ďalších dvoch

členov Súdnej rady SR) tým, že „z ústavnej ako aj zákonnej právnej úpravy vyplýva, že Národná rada Slovenskej republiky ako aj vláda Slovenskej republiky majú právomoc odvolať členov Súdnej rady Slovenskej republiky pred uplynutím ich funkčného obdobia“ podľa zásady „kto menuje, ten môže aj odvolávať“. Okrem toho ministerka spravodlivosti SR v tejto súvislosti v médiách poukázala na to, že Súdna rada zlyhala a je namieste, aby prišli noví dôveryhodní ľudia, bez toho, aby preukázala stratu dôveryhodnosti u odvolaných členov Súdnej rady SR.

Sťažovateľ podľa uvedeného tvrdí, že vláda SR svojím postupom a prijatím uznesenia č. 37 z 19. januára 2011, ktorým ho odvolala z funkcie člena Súdnej rady SR, porušila jeho základné ústavné politické právo zaručené čl. 30 ods. 4 Ústavy SR, ale aj ďalších článkov Ústavy SR, osobitne základných princípov, ktoré deklarujú podstatu a charakter Slovenskej republiky.

Sťažovateľ nespochybňuje právomoc vlády SR vymenovať a odvolávať aj členov Súdnej rady SR, ale nie svojvoľne, bez uvedenia dôvodu, resp. len voluntaristicky „tak chcem, tak to bude“. Za ústavne tolerovateľný dôvod využitia právomoci vlády odvolať pred uplynutím funkčného obdobia člena Súdnej rady SR sťažovateľ, pri absencii úpravy dôvodov odvolania člena Súdnej rady SR v Ústave SR (napr. tak ako je to u sudcov všeobecných súdov (čl. 147), predsedu alebo podpredsedu Najvyššieho súdu SR (čl. 145 ods. 3), verejného ochrancu práv (čl. 151a ods. 4 až 6) alebo u sudcov Ústavného súdu SR (čl. 138 ods. 2); rovnako pri absencii splnomocnenia ústavodarcu adresovaného zákonodarcovi upraviť zákonom dôvody odvolania z funkcie člena Súdnej rady SR, považuje stratu jedného z predpokladov ustanovených v čl. 141a ods. 2 Ústavy SR stať sa (byť ustanovený) členom Súdnej rady SR, teda nepreukázanie existencie vysokoškolského vzdelania, nepreukázanie existencie pätnástich rokov odbornej praxe alebo stratou bezúhonnosti.

Vláda SR odvolaním JUDr. Viliama Dohňanského z funkcie člena Súdnej rady SR uznesením č. 37 z 19. januára 2011 porušila jeho ústavné právo podľa čl. 30 ods. 4, čl. 12 ods. 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 dohovoru, čím súčasne porušila aj čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 141a ods. 3 a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR.

Podľa čl. 30 ods. 4 Ústavy SR:

Občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám.

Podľa čl. 12 ods. 2 Ústavy SR:

Základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

Uvedeným článkom zodpovedá aj čl. 25 písm. c) MPOPP, ktorý stanoví, že každý občan má právo a možnosť bez akýchkoľvek rozdielov uvedených v čl. 2 a bez neodôvodnených obmedzení vstúpiť za rovnakých podmienok do verejných služieb svojej krajiny; to znamená, že kvalifikačné požiadavky nesmú vylučovať nikoho z týchto služieb z dôvodov uvedených v čl. 12 ods. 2 Ústavy alebo čl. 2 MPOPP. Rovnaké podmienky tiež znamenajú, že právnym predpisom akejkoľvek právnej sily ani praxou orgánov štátnej (verejnej) moci – tu vlády SR, nemožno preferovať či diskriminovať niektoré skupiny občanov pred inými skupinami, pokiaľ ide o prístup k verejnej funkcii.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR:

Výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Pravý zmysel požiadavky v čl. 30 ods. 4 Ústavy SR vyjadruje univerzálne právo každého občana podieľať sa na správe verejných vecí, okrem iného tým, že má rovnakú možnosť uchádzať sa a zastávať akékoľvek funkcie vo verejnom živote bez akejkoľvek diskriminácie. Inými slovami to znamená, že toto právo nesmie byť upierané žiadnej skupine občanov a na strane druhej nesmie byť žiadna skupina občanov zvýhodňovaná. Zmyslom ústavného zakotvenia práva na zastávanie verejnej funkcie po určenú dobu, je zabrániť diskriminácii z dôvodov uvedených v čl. 12 ods. 2 Ústavy SR alebo čl. 2 MPOPP, a to najmä z politických dôvodov, vzídených z volieb v roku 2010 tak, ako sa to stalo aj v tomto prípade.

K porušeniu svojho základného práva zaručeného čl. 30 ods. 4 Ústavy SR sťažovateľ uvádza, že toto právo už svojou podstatou neznamená len právo na prístup k (volenej alebo) inej verejnej funkcii, ktorou funkcia člena Súdnej rady Slovenskej republiky je, ale toto právo implikuje v sebe aj právo na jej ochranu a nerušený výkon verejnej funkcie po celé jej obdobie, resp. na ochranu pred svojvoľným konaním každého, vrátane konania orgánu štátnej moci, v danom prípade vlády SR.

Z pohľadu ústavného práva ide pri odvolaní člena Súdnej rady SR menovaného vládou SR o zákonom schválený a možný zásah do osobnej sféry jednotlivca – člena súdnej rady. Takýto zásah okrem toho, že musí byť upravený zákonom, musí tiež súčasne sledovať dosiahnutie určitého legitímneho cieľa a vo vzťahu k tomuto cieľu musí byť primeraný. Je preto nevyhnutné, aby v podmienkach materiálneho právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) bola splnená neopomenuteľná podmienka, že takýto zásah do autonómnej sféry jednotlivca musí mať jasný a vopred poznateľný dôvod, ktorý legitimuje použitie takéhoto zásahu, pričom takýto zásah musí spočívať v konkrétnych skutočnostiach. Z uvedeného je zrejmé, že každý zásah do osobnej sféry jednotlivca, ktorý je vykonávaný v rámci akéhokolvek postupu štátneho orgánu voči jednotlivcovi musí byť ospravedlnený konkrétnou skutočnosťou alebo dôvodom takéhoto zásahu a nielen vykonaný preto, že štátny orgán má takúto právomoc formálne danú. Takéto všeobecné oprávnenie vo forme právomoci môže byť len

predpokladom na použitie takejto zásahovej kompetencie, ale je vylúčené, aby ňou bola daná neobmedzená (svojvoľná) intenzita takéhoto použitia.

Z uvedeného treba vyvodit' záver, že pre použitie kompetencie štátneho orgánu nestačí, aby tento orgán takúto kompetenciu mal zákonom priznanú, ale súčasne musí byť využitie a použitie takejto kompetencie štátnym orgánom realizované ústavne a zákonne komformným spôsobom (čl.2 ods.2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR).

Politická strata dôvery aktuálnej vládnej a zákonodarnej moci k ustanoveným členom súdnej rady predchádzajúcou politickou mocou nemôže byť považovaná za dôvod na odvolanie člena súdnej rady, ak inak naďalej spĺňa ústavou stanovené podmienky členstva v súdnej rade. V právnom a demokratickom štáte (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) by malo byť považované za samozrejme (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR), že táto dĺžka funkčného obdobia bude rešpektovaná všetkými štátnymi orgánmi, všetkými orgánmi verejnej moci. Prístup k funkcii člena súdnej rady a právo na jej vykonávanie počas celého funkčného obdobia sa nemôže pri nezmenenej ústavnej úprave meniť len zmenou politického prostredia v moci zákonodarnej a výkonnej. Opak vedie k nepripustnému politickému zásahu do výkonu ústavnej funkcie člena Súdnej rady SR vymedzenej ústavou stanovenou dĺžkou funkčného obdobia.

Postupom vlády SR pri rozhodovaní a prijatí uznesenia o odvolaní sťažovateľa z funkcie člena Súdnej rady SR bol teda porušený čl. 12 ods. 2, čl. 30 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Z princípu právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR totiž vyplýva postulát, že jednou z podstatných zložiek každého konania, v ktorom sa rozhoduje o uplatnení, resp. o ochrane niektorého zo základných práv alebo slobôd občanov (a to bez ohľadu na povahu orgánu, pred ktorým takéto konanie prebieha), je jeho objektivita, ktorou sa v rozhodovacom procese musí vylúčiť svojvoľa, ako aj ničím nepodložená možnosť úvahy rozhodovacieho orgánu, bez akýchkoľvek objektívnych limitov (II. ÚS 9/00).

Vláda SR ako štátny orgán, viazaný kategorickým príkazom čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, môže konať len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, nepostupovala, ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia, v intenciách citovaných článkov Ústavy SR.

Za porušenie čl. 141a ods. 3 Ústavy SR považuje sťažovateľ postup vlády SR, ktorá napriek jeho legitímnym očakávaniam, že funkciu člena Súdnej rady SR bude vykonávať po dobu ustanovenú v citovanom článku, ho odvolala pred uplynutím funkčného obdobia v rozpore s právnou úpravou uvedenou v Ústave SR a bez akýchkoľvek dôvodov svojvoľne, teda len pre samotnú skutočnosť, že chce „na svoj obraz“ meniť členov Súdnej rady SR, aby títo plnili jej politické príkazy, na ktorých sa dohodnú, čím výrazne zasiahnu do del'by moci v našej krajine; opak nemá nič spoločné s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, ktorý definuje Slovenskú republiku ako demokratický a právny štát.

Je nepochybné, že postup vlády SR pri odvolaní JUDr. Viliama Dohňanského z funkcie člena Súdnej rady SR je dôsledkom protiústavného výkladu a uplatňovania príslušných ustanovení Ústavy SR a zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade s Ústavou SR, tak ako to prikazuje všeobecné interpretačné pravidlo čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

III.

Sťažovateľ tvrdí, že rozhodnutím vlády SR o jeho odvolaní došlo nepochybne k závažnému porušeniu jeho ústavného práva podľa čl. 30 ods. 4 v spojení s ďalšími ustanoveniami Ústavy SR, pričom následky tohto neústavného zásahu jemu spôsobia závažnú ujmu spočívajúcu v tom, že mu je bránené vo vykonávaní činnosti člena Súdnej rady SR a tým oprávnení a povinnosti z tejto funkcie vyplývajúcich. V prípade preukázania neústavnosti napadnutého rozhodnutia vlády SR, ak by sťažovateľovi nebolo umožnené vykonávať funkciu člena Súdnej rady SR, mohlo by dôjsť k situáciám, že rozhodnutia prijaté súdnou radou by mohli byť napadnuté z dôvodu neústavnosti, čím by došlo k ďalším ústavným sporom, ktoré by musel riešiť už i tak preťažený vysokým nápadom vecí Ústavný súd SR. Z týchto dôvodov by bola uvedená ujma spôsobená sťažovateľovi v budúcnosti veľmi ťažko napravitelná. Je zjavné, že v tomto prípade ide o ohrozenie základných princípov demokratického a právneho štátu.

Sťažovateľ preto žiada dočasne riešiť vzniknutú neústavnú situáciu vydaním predbežným opatrením o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia vlády SR.

IV.

Návrh na rozhodnutie

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky prijal sťažnosť na ďalšie konanie a po jej prijatí vydal toto

u z n e s e n i e :

„Ústavný súd Slovenskej republiky **o d k l a d á** vykonateľnosť uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 37/2011 z 19. januára 2011 do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej,“

pretože ide o ohrozenie základov demokratického a právneho štátu

a

po verejnom prerokovaní veci, aby vydal tento

n á l e z :

1. Základné právo JUDr. Viliama Dohňanského podľa čl. 12 ods. 2, čl. 30 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 141a ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky **bolo porušené**.
2. Uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 37/2011 z 19. januára 2011 **sa zrušuje**.
3. Vláda Slovenskej republiky je povinná nahradiť JUDr. Viliamovi Dohňanskému trovy právneho zastúpenia tak, ako ich vyčísli na verejnom pojednávaní a zaplatiť ich v lehote do troch dní na účet právneho zástupcu JUDr. Bohumila Nováka, advokáta, advokátska kancelária, Horná 27, Banská Bystrica, č.ú. 0050207130/0900 vedený v SLSP Banská Bystrica.

V Banskej Bystrici, 3. februára 2011

JUDr. Viliam Dohňanský
zastúpený právnym zástupcom
JUDr. Bohumilom Novákom

JUDr. Bohumil NOVÁK

advokát
ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA

Horná 27
974 01 Banská Bystrica
IČO: SK1020552082 Tel./Fax: 048/4153600

Prílohy : - splnomocnenie pre advokáta

- uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 528 z 15. júla 2009
- uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 37 z 19. januára 2011